369R2518

18.12.69 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 318/17

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2518/69

av den 9 december 1969

om allmänna regler för beviljandet av exportbidrag avseende frukt och grönsaker och kriterier för fastställande av beloppen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 159/66/EEG[1] av den 25 oktober 1966 om tilläggsbestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, senast ändrad genom rådets förordning (EEG) nr 2515/69[2] av den 9 december 1969, särskilt artikel 11 a i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Exportbidrag för varor som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker skall fastställas enligt vissa kriterier så att skillnaden mellan priserna på dessa varor inom gemenskapen och på världsmarknaden i övrigt utjämnas. Av denna anledning bör man beakta såväl den rådande tillgången och prisnivån på frukt och grönsaker inom gemenskapen som den aktuella prisbilden inom internationell handel.

De lokala hanteringskostnaderna bör beaktas med tanke på variationen i försäljningspriser för frukt och grönsaker så att skillnaden mellan de rådande prisnivåerna på världsmarknaden och inom gemenskapen kan utjämnas.

Priserna skall fastställas enligt generella principer så att de kan följa prisutvecklingen. Vad gäller de rådande priserna på världsmarknaden bör uppmärksamhet ägnas noteringar på marknaderna i tredje länder, rådande priser i importländerna i fråga, producentpriser som noteras i tredje länder och priserna fritt gränsen inom gemenskapen. Inom gemenskapen bör priserna fastställas med hänsyn till de gällande priser som visat sig mest gynnsamma i exportavseende.

Möjlighet till differentiering av bidragsbeloppen beroende på varornas bestämmelse bör finnas med hänsyn till de särskilda importvillkor som gäller i vissa mottagarländer.

För att undanröja risken för illojal konkurrens bör samma administrativa regler gälla för handelsföretag inom hela gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning anger regler för fastställande och beviljande av exportbidrag för sådana varor som avses i artikel 7 i förordning nr 23[3].

Artikel 2

Bidragen skall fastställas med hänsyn till följande:

a) Den rådande situationen och den förutsebara utvecklingen vad gäller:

— frukt- och grönsakspriserna på gemenskapsmarknaden och de tillgängliga kvantiteterna,

— världsmarknadspriserna.

b) Lägsta kostnad för avsättning och transport från marknader inom gemenskapen till hamnar och andra platser för export från gemenskapen samt kostnader för hantering och transport till mottagarländerna.

c) Ekonomiska aspekter på den planerade exporten.

(1) EGT nr 192, 27.10.1966, s. 3286/66
(2) EGT nr L 318, 18.12.1969, s. 10.
(3) EGT nr 30, 20.4.1962, s. 965/62.

Artikel 3

1. Priserna på gemenskapsmarknaden skall fastställas med hänsyn till de gällande priser som är gynnsammast i exportavseende.

2. Världsmarknadspriserna skall bestämmas med hänsyn till:

a) marknadsnoteringar i tredje länder,

b) de förmånligaste priser som betalas i tredje länder för import från andra tredje länder,

c) noterade producentpriser i exporterande tredje länder,

d) offererade priser fritt gränsen inom gemenskapen.

Artikel 4

Det bidragsbelopp som betalas ut inom gemenskapen kan vara differentierat för en specifik vara beroende på varans bestämmelse, om läget inom världshandeln eller särskilda krav som förekommer på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Artikel 5

1. Bidraget skall betalas ut mot bevis på att varorna:

— har exporterats från gemenskapen, och

— har sitt ursprung i gemenskapen.

2. Då bestämmelserna i artikel 4 tillämpas skall, utöver vad som anges i punkt 1, även bevis lämnas på att varan har nått den bestämmelse som uppgavs då bidragsbeloppet fastställdes, innan bidraget betalas ut.

Undantag kan dock göras från denna regel enligt det förfarande som avses i punkt 3, förutsatt att sådana villkor som ger likvärdig garanti har fastställts.

3. Ytterligare bestämmelser kan antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 13 i förordning nr 23.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1970.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 1969.

På rådets vägnar
P. LARDINOIS
Ordförande